

Adrian FIRICĂ

(continuare din pagina 3)

Uniunea este un conținut care urmărește să ne captureze de tot

... Vrem să intrăm, așacică cum vine asta, a văzut careva, a fost p'acoloșă? Uniunea mie nu prea-mi place, că vine de-a valma, fără să consimțim. Cum să intri-n ceva ce habar n-ai? O fi, da' mie ce se pregătește nu-mi place, chiar de zice că lor le place la noi. Bun, frumos da' dacă nouă nu ne-o place la ei, că eu zic că suntem destul de bine, de liberi, chiar dacă se zice că să nu ne punem în contra vântului. Că nu ne întreabă nimeni nimic, e complicată situația cu Europa, că ne-a oprit laptele, iar eu am fost lăptăreasă toată viața și acu', nu ni-l mai ia, că nu e destul de bun pentru ei. 'Ce să te duci cu el la piaț', d-acol' nu-ți dă oricum voie, numai s-ai mașină de muls. Dacă n-ai, te unifici cinci-șase familii la una, da io nu mă unific, de-ar fi să crăp între cartofi, că n-am nevoie când pun zdravăn mâna p' uger și cântă laptele-n șistar, că vreau să fiu stăpână pe situație. Uniunea e un conținut care urmărește să ne captureze de tot. Mai rău ca pe vremea lu' Ceaușescu, dacă n-ai fluturi la vaci, nu-ți dă țidulă s-o vinzi sau s-o dai sus. N-o să intrăm în aia cum îi zice, da' să vină ea la noi, n-avea grijă, că mai bine ca aicea, nu-i nicări. Mie nu-mi trebă nimic de-acol, da' lor da, vezi bine, că d-aia ne numără vacile. (prelucrări din: *Confesiuni – eseuri de Ileana Pepine*)

Ne-or cotropi ăștia, nevoia să-i calce, cu mulgătoarele și cerceii lor

... Situația cu comuna europeană stă așa că acum am vaca dusă la munte, da' mai 'nainte, venea mașina și dăteam laptele, ș-așteptam banii, că ș-așa-l dăteam de pomană, da' acu', nu ni-i mai dă, că zice că nu d-ăla. La dracu', că n-o fi de aur, da' ce-are, că ăștia de vin prin sat zic că n-au băut așa lapte-n viața lor, lua-i-ar nevoia să-i ia, c-a pus cerceii la vaci, da' laptele nu-l mai ia, c-acu' zic să cumpărăm mulgătoare, da' cine are bani să cumpere, să fac grajd cum zic ei și cu spălători pentru vaci? Păi aici se ia oamenii de gât pentru apă, că traiește d-azi p'ă mâine, n-au servicii, nu-i de unde să mergem în comunitate. Ne dă bani, că io-mi fac bagajele și mă duc, chit că nu știu unde vine comuna europeană, de-am auzit la televizor de ea? E frumos la ei, că sunt îmbrăcați în costum și poartă isingne, da' când zice că n-o să mai facem nimica din ce știm pân-acu', că să facem numa' ce zice ei, le zic că da' de unde-s așa dăștepți, au fost p-aci ca să-i văz să fie mai dăștepți ca mine de să-i ascult? Asculte-l nevoia și cine l-o inventat, că eu sunt bătrână ș-aștept moartea. Am casă, am copii – da-s plecați – de ce să pun mulgătoare

pentru mine? Eu îl mulg, eu îl beau și cu porcii mei, dacă nu-l mai cumpără nimeni, că mai vorbim și noi, la biserică, de interesele noastre. Mă uit ca orbu' la știri, văz p'ă Băsescu colea, un prichindel, să văz ce-o face, că de gură meliță bine, da' poți s-ai nădejde-n el? Că Iliescu... de-acuma ce să mai faci cu un hodorog și cu Năstase de minte de-ngheță apa-n râu? De uitat, tot mă uit la știri la Surprize-Surprize, că te face să plângi de ce-o veni peste noi, că-i tot la surprize și tot cu lăcrămile pe obraz, până ne-or cotropi de la comuna europeană, nevoia să-i calce, cu mulgătoriile și cerceii lor, că nu crez că e unul ca să nu mintă, că la sigur e corupție la ei, da' minte de zvântă. Cine știe, om ajunge și cu sarmalele galbine de să le punem cerceii ca și la vaci, să zăci că-s ca evreii, de le pune nemții ăia stea și poate vrea să ni le ia și să le ducă. Cât am fost tânără, juca viața-n jurul meu, am avut odăi sus, cinci 'ectare unde țineam vitele – vara-iarna, mergeam de două ori pe zi pân' la ele, da' acu', lumea-i puturoasă, că nu face tineretul treabă nimic, da' s-a-nvățat că traiește cu ce poate și să vină ăștia din comuna europeană, să fînțeze fabrici și uzine, să pună la muncă tineretul din sat, nu s-atârne cerceii la vaci. Na, ce mă interesează p'ă mine! Tre' să fi om dăștept ca să pricepi ce spun, că de gură sunt buni mulți, da' dă știință, deloc. (extrase din discursul Valeriei Cojanu)

Comunitatea e așa, un județ, o țară mai mare decât Brașovul

... A hi mai rău ca la comuniști, că vorbesc cu păcat, da' zic că ne păcălim cu europenele, spre exemplu dacă am penzie un milion două sute, rămân c-o sută douăzeci, de mai bine făr' UE, că cin' știe cum e-acol', c-o hi dealuri, că eu-s sătulă; că hi s' plecăm în excursie pân' acol', că la noi îi frumos, doa-iarna-i viscol – auzit-am că n comunități nu-i, așa să spune-mi pare, că nu-i omăt și zice că s-or strânje vitele la un loc, ș-o să hie ș-o comunitate de vite, nu numa' de oameni, dacă s-ar învăța, că vaca mea e nărăvașă, că de câteva zăle i-o pus sejișuri galbine-n urechi și nu ne mai ia laptele d-atunci. De ce, cum asta, că era pânea și tăt bănuțu'? Brânza n-o mai ia nimenea, lâna nu – am podu' plin, mânca-o-ar viermii și mucegaiu'! Cam foarte greu cu Comunitatea, c-om merje acol' nu crez, bine nu mai are cum să hie-n veci, n-are de unde, că-s încurcături mari la București, că zice s-o bag la furtun, da' dă din picioare spăriată de cercel, muge de durere c-a' spăriat și oile, că le-a pus și lor plasticuri, de s-a sâmtât la lapte, c-a dat toate mai puțân. Dup-auzite, când deschide Comunitatea a s-hie mai rău, că nu

Studii nEUronale

știi. Cred c-așa-i: un județ o țară mai mare decât Brașovul, plin cu neamurile de pe pământ, la fel ca NATO, de ăla o hi doar oraș, că mă uit pe hartă să văd unde vine, da' nu știu citi și vor s-avem numire la fel, da' mai bine fiecare cu-a lui, decât să fim atât omenet la un loc, să mâncăm aceeași mâncare. Deșteptii spune să-ntrăm, da' cred că bine-i afară, decât s-ascult; lumea n-o să margă, că nu le place și de-ar hi măcar cu priveliște ca la noi, da', cine știe, aș putea să mărg în Comunitate, că am cinci camere mari ș-un pod; da' oare ce limbi or vorbi, ne pune ghid de ne-om 'țaleje, că n-am auzit niminea vorbind ca ei? Știe Băsescu că ne bagă și ne aruncă cu capu'n vânt, da' treb' s-ascultăm de ce zice, că-i șefu' de dă obligație, pentru că ei nu ne dă voie înăuntru, că nu suntem cumiți, adică să nu se mai fure ca-n codru, să ne vedem de trebi, s-ascultăm ce zic ei, să facem grajduri cu spălătoare, să mulgem cu electrice, să ne ia tot și să nu ne dea nimic. Să văz ce ne dă-n schimb pentru vite, că cartofii, se fac nu se fac, e cam frig aicea; nici Primarul n-ajunge, nimeni nu spune și nu ne esplică, domnu' Focus, că nu te-am întrebat: de unde ești de sat? (*passim – Elena Colțea, op. cit.*)

***

Cititorule, vezi că niște institute de cercetări cu ștaif – bani, interese academice, ș.c.l. – au făcut un studiu de pomină, care va să zică: cum șade omenirea la FERICIRE. Ei bine, americanii sunt cam pe locul al treizecilea, nigerienii sunt primii la fericire, norvegienii pe locul al doilea, iar noi suntem în ultimul hal de fericire. După ce am citit studiul ăsta, eu am rămas mască, bouche bee, estrefatto, stoned, ș.a.m.d.

Nu suferă de tulburări psihice

... Un anume Stănilă din Iași, după un control medical află că este bolnav de discopatie lombară și că poate munci doar dacă nu face eforturi deosebite. Cum era angajat pe postul de turnător, a cerut conducerii o slujbă potrivită cu boala sa, dar s-a ales numai cu necazuri.

În 2001, fiindcă nu-și negociase contractul colectiv de muncă – bolnav fiind – a fost concediat cu articolul 130 litera «e» din vechiul Cod al muncii, ceea ce însemna că nu mai corespundea postului. A dat întreprinderea în judecată, a câștigat și a fost reangajat prin luna octombrie. După zece zile de la reangajare e mutat de la secția de turnătorie la biroul administrativ. Aici, în prima zi, e pus să măture curtea și să întrețină spațiile administrative ale fabricii. A doua zi e chemat de secretară, care-l trimite la secția de croitorie să ia un foarfece, după care urma să se prezinte, astfel înarmat, directorului, care nici una

nici două i-a spus să se ducă să taie frunze. Omul a crezut că este o glumă și a mers la șeful său direct să-l întrebe ce să facă. Acesta i-a spus că dacă așa a hotărât directorul, asta trebuie să facă. Mai bine zis, fusese trimis să taie frunze în cabinetul medical.

În prima zi de muncă pe noul "post" a făcut rost de doi saci, după care a mers în holul clădirii administrative și a tăiat toată ziua patru frunze de ficus pe care i le-a dat femeia de serviciu. În zilele următoare și-a adus singur materia primă din plopul din fața întreprinderii, frunze pe care, ca și în prima zi, le-a tăiat, după care le-a aruncat. După o săptămână a dat nas în nas cu directorul, care l-a întrebat ce face. Răspunsul că taie frunze l-a enervat pe director, care a început să facă fețe, fețe, repetându-i că i s-a spus să taie frunze numai în cabinetul medical. Când l-a văzut doctorița în cabinet, s-a enervat și ea. Cum omul nu pleca, aceasta a mers la director, a stat de vorbă cu el, după discuție înmânându-i lui Stănilă o trimitere la Spitalul Socola, în vederea unui control medical. Din certificatul medical eliberat reiese că Stănilă nu suferă de tulburări psihice, iar din declarațiile directoului aflăm că salariatul său a tăiat frunză la câini. (*cf. act medical, semnat: medic primar Mihai Tetraru*)

****

Nu știu ce s-a-ntâmpat de-a lungul anilor cu Stănilă, dar sunt sigur că după integrarea în UE toate necazurile sale vor lua sfârșit. Constituția noastră, modificată sau nu, nu va mai conta prea mult, reglementările europene privind dreptul la muncă și alte drepturi ale cetățenilor Europei unite fiind suficiente și... explicite!

În felul ăsta, pentru mine și Stănilă, care suntem în prezent reprezentanții celui mai nefericit popor din lume – după cum descoperirea eminenții citați mai sus –, orice iluzie privind fericirea va fi curmată. Chestiunea asta-mi permite să afirm ritos că sunt reprezentantul celui mai nefericit popor, nu pentru că așa spun descoperirile cercetătorilor, ci pentru că am avut nefericirea să "referendez" de trei ori în viața mea așa ceva: **CONSTITUȚIA**, și numai pentru acest motiv.

Nefiind sărac cu duhul, nu sunt fericit așa cum ar fi să fie săracii cu duhul ursit, pentru că... mi se cam fâlfâie!

Mai mult decât atâta, garantez că eu și Stănilă vom merge să votăm "pentru" la referendumul privind acceptarea integrării noastre în Uniune. E de presupus că și directorul și doctorița fabricii ieșene vor vota tot "pentru". (<http://www.poezie.ro/index.php/essay/53443/index.html>)